

da so kar pene od zobi kapale; da, lahko ju je bilo slediti do njunih lepo-starih koč. Druga dva sta pa bila tako žalostna, ker nista s svojo norostjo ničesar dosegla; šla sta z volišča, da je po solzah bilo slediti do njunih zidanih hiš.

Radahova in Šetarjeva je ena občina ter je že dolgo let v poštenih in pravičnih rokah, razun tistega časa, kar je bil neki Bolkan ali Kocpek predstojnik, kateremu je pravično glavarstvo občinstvo odvzelo. Veseliti nas pa more to: Predstojnik tisti ne bo, kateri je volilce z vincem zalival in plačeval jim pivo. Adijo!

Iz kozjanskega okraja. (Slovenski pozovi.) Radovedni smo pričakovali, kakšni da bodo letos pozovi za vojaški nabor, nemški ali slovenski. A hvala Bogu in čast onim gospodom, ki so nam nekaterim poslali od prve do zadnje črke čisto slovenske pozove, ki so nas prav razveselili. Pa žalibog, tudi čisto nemških se je nekaj razdelilo in sicer čisto slovenskim sinovom, ki trohice nemški ne razumejo. Ali morda niso za vse slovenske sinove jednake pravice?

Opozorjamo torej one gospode v Brežicah, da naj nam ne kratijo naših narodnih pravic, naj vsem brez razločka prihodnje leto slovenske poklice ali pozovnice, katere nam slovenskim sinovom gredo po postavi, doposljejo. Ako pa se bodo prihodnje leto kateri nemški poklici, vsi bodo »odmaširali« nazaj na c. kr. okrajno glavarstvo, in zahtevali bomo odločno slovenske.

Kdo daje primeroma več zvestih in hrabrih vojakov našemu presvetlemu cesarju, kakor ravno slovenska domovina! Slovenski fantje, stopimo vsi pod našo slovensko zastavo, ki je in bode nosila do zadnjega našega izdiha napis: »Vse za vero, dom, cesarja in dragi nam slovenski jezik!«

Fantje.

Iz Šoštanja. (O konzumnem društvu.) Zadnji rudečkarški list »Delavec« prinaša iz Šoštanja dopis, poln lažij. Kako takotiko ta list zasleduje, kaže to, da vsprejema dopise iz nemškega tabora.

Nemčurji dobro vedo, da z ustanovitvijo konzumnega društva, jim njih grda ošabnost na naši zemlji mine. Vsled tega in kakor je tukaj že navada, poslužujejo se vseh dovoljenih in nedovoljenih sredstev, samo da bi to preprečili.

Dolfe in Pepo sta hodila že v Slovenji Gradec si glavarstva in nja osobja gledat, a glavarja nista našla doma; torej sta se vozila na uro gledat.

Zadnji naskok je nemčuhom še ostal, in ta jih pelje do samih osebnih obrekovanj. Ni treba še posebno omeniti, da je cel članek le nesramna laž, za ljubi kruhek jim gre, kapitala nimajo in stranke jim bodo kmalu odvzete.

Vsa njih baharija, (le iz nje obstojijo ti ljudje, a mi jih poznamo) jim nič ne pomaga, to prično sedaj že sami verovati, konzumno društvo bo ustanovljeno — in konec besedij! Rojaki, vzdramimo se vendar vsi, vsi, le na noge, na delo!

S Starega grada nad Kozjem. (Pismo starega puščavnika.) »Grom in peklo, kaj je to!« Tako zaječim, ko se je na Veliko soboto popoldne zemlja zazibala pod mojimi podplati ter skalnate stene mojega brloga popokale. Brž skočim na svetlo. »Kapa kosmata«, zakličem, zapazivši ne daleč od brloga Volka možnarje prižigati. Zjasnilo se mi je, srce počasneje utripa, kamen se je odvalil od njega. »Meja zelena«, zarežim se nad Volkom, »zakaj mi pa ne poveš, kdaj misliš streljati?« — »Puščavnik moj dragi, to bi si ti moral sam »zrajtati«, pa ne veš, do je danes Velika sobota?« — »Tristo medvedov, Volk, kaj pa je to«, zavpijem jaz, »glej, glej, od Pirhove gostilne dirja na vso moč star možicelj, tolpa psov ga spremlja, ki dirja in laja za njim. Kaj li mora to biti, Volk? Morebiti se je starec prestrašil tvojega strela! Veš kaj Volk — kaj ne saj sva si dobra? — ti prideš še danes v trg, poizvej na tanko,

kaj je moža tako podilo, kakor da bi mu peklenšček grozil, potem pa mi pridi povedat«.

Še tisto večer, ko je Volk streljal k ustajenju, mi je povedal kaj in kako in zakaj? Prišel je namreč na Veliko soboto popoldne v Pirhovo gostilno neki kozjanski nem—škorček. Akoravno je ta dan ostro zapovedan post in dasi ima ta starec hrano doma, vkljub temu si je naročil mesa ter se zalagal z njim v posmeh cerkveni zapovedi in v veliko pohujšanje vseh pričujočih. Ko pa zagleda neki kozjanski mladenič tega predrzneža, zgrabi ga sveta jeza in v svoji opravičeni razdraženosti mu reče naslednje, ne sicer dostojne vendar primerne besede: »Pri nas pa danes še svinja in pes ne bi jedla mesa«. Po teh besedah nastane nepopisen smeh in krohot po gostilni, nemčurja sramota oblije in ves poparjen jo na mah pobriše domu. Tako mi je pravil moj prijatelj strelec Volk, tako da nisva smeha popokala. Vi se tudi smejete, g. urednik, kaj ne? Lepo vas pozdravlja stari puščavnik Starega grada nad Kozjem.

Razne stvari.

Domače.

(Mil. knezoškof) se prihodnje nedeljo zvečer udeležijo papeževe slavnosti v katoliškem delavskem društvu. Sploh pa mil. višji nadpastir iskreno želijo, naj bi se letos kolikor mogoče prirejale slavnosti na čast bisernomašniku Leonu XIII. in presvetlemu cesarju Francu Jožefu I. o vladarski petdesetletnici, da se v ljudstvu utrja spoštovanje do duhovne in posvetne gosposke.

(»Večna je Slovencev čast«), poje naš pesnik. Teh besedij smo se spomnili, ko smo brali poročilo iz Pulja, kamor se je v soboto popoldne drugi bataljon pešpolka št. 87 s Krete pripeljal, kjer je o prihodu naše slovenske vojske v imenu cesarjevem pohvalil vojni minister Kriehhammer. Nemški časopisi vedno le govorijo o štajarskem pešpolku št. 87, ne, to je južnoštajarski, ali bolje to je slovenski polk.

(Francel Girstmayr) je danes teden na volilskem shodu v Stainzu imel grozno smolo. Govoril je o svojem državnozbornem »delovanju«. Škoda, da ni omenil, da je lani v zbornici korajžno tolkel z deščico po pulu, potem pa pod pultom, ko so se naši poslanci iz njega preveč norčevali, morda bi le ujel zaupnico. Da, da, Francel za vse drugo »paše«, samo za poslanca ne!

(S Krete doma.) V ponedeljek ob 10. uri dopoldne se je v Celje pripeljalo 210 rezervistov 2. bataljona 87. pešpolka. Na kolodvoru so jih pozdravili častniki pod vodstvom g. majorja Arlati-ja, okrajni glavar grof Attems, župan Stiger in velika množica ljudi. Godba je »Krečane« spremljala v kosarno, kjer jih je opoldne pogostilo mesto na lastne stroške. Popoldne so se pa rezervisti zidane volje napotili vsak na svoj dom.

(Krajni šolski svet Tepanje) izreka presrečno zahvalo slavnemu predstojništvu narodne posojilnice v Konjicah za prostovoljni prispevek 50 fl. v podporo za blage namene tukajšnje šole; naročil se bode namreč v spomin 50letnega vladanja Njih veličanstva presvetlega cesarja Franca Jožefa I.

(Pečati naših post.) Od Male Nedelje smo dobili tako oster dopis zoper tamkajšnje uplivne narodnjake radi ondotnega nemškega poštnega pečata, da si dopisa nismo upali natisniti. Naj nam gosp. dopisnik tega ne šteje v zlo! Kajti takih graje vrednih narodnih zaspancev je mnogo povsod ondi, kjer ima pošta samo nemški pečat. Slovenci, kdaj se bodele vzdramili in za dvojezične pečate potegnili? Ne čakajte, da bo prepozno!

(Gozdni požigalec.) Iz Rogatca se poroča: Dne 7. aprila je začelo goreti v gozdu trgovca Janeza Stojnška. Bila je vsled

suše velika nevarnost za njegov gozd in za sosedove. Slatinski žandarji pa so ogenj pravočasno zapazili in udušili; ob enem pa tudi zgrabili požigalca Franca Čonžeka, prej Stojnškovega hlapca, ki je iz maščevanja gozd zanetil.

(Nesreča na železnici.) V soboto zvečer so v Špielfeldu pri čuvajevi hišici pod gradom na železni cesti našli neko kmetico s prebito lobanjo. Bila je napol nezavestna in ni mogla povedati svojega imena in uzroka svoje grozne nesreče.

(Osebna vest.) Profesor veronauka v pok., vlč. g. šolski svetovalec Ivan Krušic prevzel je pouk slovenščine na nemški gimnaziji v Celju. — Vlč. g. Jernej Voh, nadžupnik in dekan konjiški, si je šel zdravja krepčat v Iko.

(Iz Konjic) se nam poroča: Na velikonočni dan je zavihrala na hiši gostilničarja Werbnig-a »frankfurterca«, v znamenje prihoda ptujskih »turnerjev«. Pripeljalo se je tudi nekaj celjskih »Wolfovcev«, s katerimi so se podali v omenjeno samo Nemcem namenjeno gostilno. Tudi na nemški šoli je visela črno-rudeče-žolta zastava, s katero se je nemškega nadučitelja Seidlerja mladina zabavljala in pozdravljala z besedami »Heil und Sieg« mimogredoče. Popoldne ob 3. uri se je zapela »Die Wacht am Rhein« kot odhodnica ptujskih »turnerjev«.

(Potres.) Iz Savinjske doline se nam poroča, da se je v nedeljo deset minut pred polnočjo čutil dokaj močan potres. Tudi v drugih južnoštajarskih in kranjskih krajih so ga čutili, najbolj zopet v Ljubljani, vendar pa ondi ni nikake škode povzročil.

(Od Savinje.) V Št. Pavlu na Boljski pričeje drugi teden že slikati novo župno cerkev. — Mramornat veliki oltar pa dobi podružnica šmihelska sv. Radegunde nad Mozirjem.

(Strašno razburjenje) so stranke v gornjegrajskem okraju, katerim je celjsko okr. glavarstvo poslalo samo nemške plačilne pole, nekemu Nemcu pa slovenske. Dobro vemo, da je vse to maslo podpisane komisarija Kriehuberja; ali je pa naše tako patriotično ljudstvo za to tukaj, da ga nemški državni uradniki nalašč izzivajo? Sploh je pa oseba imenovanega komisarija v kaj dvomljivej veljavi v celem okraju; ker ljudi, ki se družijo s socijalnimi demokrati (na Laškem), ki volilce kličejo na volišče, a jih potem na cedilu puste (okr. bolniška blagajna); kateri si prilaščujejo pravice, ki jim ne grejo (brežiški brod); ki se vedno le na nemške svoje prsi bijejo, pač ne moremo in ne bomo posebno spoštovali. Sploh pa rečemo, da bomo našli pota, ukrotiti vedno izzivajočega nemškega viteza Kriehuberja.

(Z Remšnika.) Letos bo pri Sv. Pongracu opravilo 4. nedeljo po veliki noči, dne 8. maja zavoljo sv. Janeza podružnice v Marenbergu. Zidanje cerkve se bo začelo. Opravila ostanejo po navadi.

(Iz slovenjegraškega okraja.) Kruto izvedenje šolske postave se je pokazalo na Veliki ponedeljek v nekej tukajšnji občini, ko je orožnik slaboumno mater udovo tiral zaradi otroških šolskih zamud za 15 ur v ječo; trije nedorasli otroci pa ostali doma brez matere in vsacega nadzorstva. Zadnji berač svete praznike v veselju preživi, a v družinah se božji mir kali, ker tako postava veleva. Resnične so besede Pija IX., ki je našo šolsko postavo imenoval: leges abominabiles.

(Mladina, ne delaj lahkomiselno dolgovi!) Zjutraj dne 13. aprila so našli v Slov. Bistrici v svoji postelji mrtvega poštnega praktikanta, Karola Streif-a. Sam se je v noči s puško, katero je še mrtev imel v roki, ustrelil radi prevelikih dolgovi, kakor poročajo časniki.

(Nesrečno velikonočno streljanje!) Na »vuzem« ali velikonočno nedeljo je v Radahovi, okraja št. lenarskega v Slov. goricah, hotel 18letni želarski sin Alojz Kolmanič streljati iz stare puške. Toda ko sproži, razleti se cev in ga na desnem očesu

tako težko rani, da je neprevidnež moral iti v Gradec v bolnišnico!

(Rotmanovo hišo) pred frančiškansko cerkvijo v Mariboru so začeli podirati. Te dni jo bodo odstranili, da bo ondi lep prostor in da bode krasna frančiškanska cerkev še krasnejša in veličastnejša videti.

(Otrok zanetil.) Dne 8. aprila se je polčetrto leto imajoči Mihael Kovač, sin kočarja Karola Kovača, v občini Sv. Kristof pri Laškem igral z žveplenkami ter hišo užgal. Zgorelo je poslopje, vsa hišna oprava in mnogo obleke. Pogorelec je bil zavarovan za 300 gld., vendar ima še škode nad 100 gld.

(Poročil se je) Dominik Pandolfi knez Guttadauro, veleposest. pri Slov. Gradcu, z Angelico grofico Dunaj de Duna-Vecse, hčerjo grajščaka grofa Dunaj. Poroko je opravil papežev nuncij Taliani na Dunaju letos dne 16. aprila.

(Duhovniške spremembe.) Provizor v Mozirju je postal č. g. Janez Medvešek. — Premošeni so č. g. kaplani: Jož. Krohne iz Slivnice pri Celju v Šmarije pri Jelsah, Franc Gosak od Sv. Vida pri Ponikvi v Zreče in Franc Šaloven iz Zreč v Žetale. — V začasni pokoj sta stopila vsled bolehnosti č. g. kaplana Gašpar Kačičnik v Žetalah in Franc Horvat v Šmarijah. — V stalni pokoj je stopil vlč. g. Valentin Par, župnik v Gotovljah. — Razpisani sta župniji Sv. Križ nad Mariborom do dne 29. in Gotovlje do 31. maja.

Društvene.

(Dijaški kuhinji) v Mariboru so darovali: Slavna posojilnica v Konjicah 25 gl., č. g. Marko Črnko, župnik v Sevnici, 3 gld. in č. g. Jožef Weixl, kaplan v Ljutomeru, 2 gl. Bog plati!

(Kaka slavnost bo letos na Murskem polju?) Nekaj let zaporedoma so bile v ljutomerskem okraju lepe narodne slavnosti na pr. Krempeljeva, Trstenjakova. Človek se veseli takih dnevo med dobrim slovenskim ljudstvom. Letos pa bi bilo umestno, da bi taka narodna slavnost bila v zvezi z jubilejno slavnostjo prve slovenske gasilne »Zaveze« na Štajarskem, ki šteje že 11 gasilnih društev, ki imajo čisto slovensko-češko uniformo. Na noge! Ne odlagajte dolgo, ampak kmalu naj se osnuje pripravljalni odbor v središču, v Ljutomeru!

(Koncert celjskega pevskega društva) dne 17. aprila se je obnesel vrlo dobro. V prvi vrsti omeniti je krasno izvajanje narodnih pesmij od strani mešanega zbora. Prednašanje teh pesmij je bilo tako dovršeno, da se je res čuditi, kako je mogel pevski vodja, g. dr. Ravnihar, v tem kratkem času pevskega zbor tako izvežbati. Poskočna pesem »Bratci veseli vsi« se je morala ponavljati. Pri petju lepe pesmi »Pastir« odlikovala sta se g. dr. Karlovšek (tenorsolo) s svojim čistim, milodonečim tenorjem in gsp. Zor (bariton) s svojim krasnim, polnodonečim baritonom. Posebno zanimanje je vzbujala gospica Wolska s samospeli. Po vsaki točki se je glasilo burno ploskanje. Proti koncu se ji je izročil krasen šopek, ravnotako tudi gospej Debelakovi v priznanje njenega spretnega spremljevanja na glasoviru. Tamburaši so rešili svojo nalogo častno. Izvajali so posamezne točke z največjo lahkočo in natančnostjo. Le še večkrat! Celjsko pevsko društvo sme na ta koncert ponosno biti; kajti vsak je zadobil prepričanje, da to društvo, ki obstoji šele komaj nekaj let, močno napreduje.

(Osnovni shod lesne zadruga) za gornjo Savinjsko dolino se bode vršil v nedeljo, dne 24. aprila v Mozirju. — Zelo in že davno potrebni zadrugi želimo najboljših uspehov!

Iz drugih krajev.

(Srebrno poroko) sta včeraj v Monakovem obhajala bavarski princ Leopold in princesinja Gisela, hči našega svetlega cesarja. Tega dogodka se s preljubljenim vladarjem veselijo vsi zvesti Avstrijci.

(Zlata maša) Dne 21. maja t. l. mine ravnno 50 let, kar so bili naš solnograški nadškof, kardinal dr. Janez Haller, v mašnika posvečeni.

(Pripravljalni odbor za vseučilišče v Ljubljani) si je izbral za načelnika g. profesorja Levca, podnačelnika g. dr. Janežiča in tajnika dr. Majarona, kateri je dobil nalog, da sestavi obširno spomenico na državni zbor v prilog slovenskega vseučilišča v Ljubljani.

(Vodni kanal), ki bode spajal Riga v Vzhodnjem morju s Črnim morjem se bode začel kopati jeseni. Stal bode 220 milijonov rubljev. Ta nova vodna pot bode važna za trgovino, ker se bode zelo olajšal promet med severom in jugom Rusije. Ves kanal bode po noči električno razsvetljen.

(Dalmatinski Hrvatje) so zgubili dvoje vrlih sinov. Te dni sta preminola dr. Lovro Monti in Vlaho vit. de Giulii. Oba sta bila delavna in uneta rodoljuba. Monti je posebno deloval za slogo med Hrvati in Srbi. Ostavil je svoto 40.000 gld. za osnivanje poljedelske šole v Kninu.

(Junaški čin deteta). V Parizu ob bregu reke Seine sta se igrala dečka brata, katerih jeden, 3letni je zdrsnil v reko. Njega 7letni bratec se je vrgel hipoma za njim v vodo, da ga reši. Ker ni mogel najti brata, je splaval na breg. Koj na to pa se je pokazal mali bratec še jedenkrat iz vode. Starejši, zapazivši ga, se je vrgel v vodo in sedaj se mu je posrečilo ugrabiti brata za roko in mu tako rešiti življenje.

(Novo pristanišče v Rusiji.) Te dni razglašena postava dovoljuje 250.000 rubljev podpore za urejenje novega pristanišča »Port Katarina« v Lednem morju v provinciji Arhangelsk, kamor bode premeščena tudi uprava okraja Kola.

(»Pravo Slowian«) se bode zval novi list, ki prične izhajati v Krakovem. Program mu bode: Zbližanje Čehov in Poljakov tudi na gospodarskem polju ter ojačenje slovanske vzajemnosti. Živio!

(Proslava 50letnice hrvaškega uradnega jezika) v Banovini se je dne 18. aprila v Pragi izvršila sijajno. Slavnosti so se udeležili državni poslanec Spinčić, poslanec dr. Potočnjak in več čeških poslancev. Bilo je mnogo govorov. Med istimi je bil znamenit govor dr. Potočnjaka, ki je proslavljal vzajemnost med narodom češkim in hrvaškim. Slavnostnemu odboru je došlo mnogo brzojav, jedna tudi od biskupa Strossmayerja, v kateri izjavlja, da se z vsem srcem udeležuje te slavnosti ter blagoslavlja zvezo med Čehi in Hrvati, da bi isti premagali sovražnika v tem težkem boju.

(Rudeče vino) se poskuša, če je pravo, tako-le: Vlij nekaj kapljic vina na košček čiste krede in pazi na barvo. Pri naravnem vinu ostanejo lise na kredi rujavkaste ali skrljastosive. Ako je v vinu fuhsin, ostanejo lise rudeče, ako je vino barvano z borovnicami, so lise plave, in če je barvano s sleznicami, so lise zelene ali plave.

(Ni ga več!) Neki rimski plemenitaš, ki se je zaročil z neko neapeljsko princezino, je zginil te dni brez vsakega sledu. Ni znano, je-li se je zbal zakona ali groženj upnikov, katerim je zapustil v spomin samo 2 milijona dolgov.

(Kuga v Indiji.) Iz Bombaya javljajo: V onem tednu je umrlo za kugo 678 oseb. V primeri s prejšnjim tednom se je zmanjšalo število umrlih za 300 glav.

(Nenavadna prememba v poklicu.) Slavni pevec-tenorist Gambarelli je prestopil v duhovski stan. Te dni je pel v Bergamu novo mašo. Uzrok, ki je napotil mladeniča do tega koraka, da je zapustil oder in stopil pred oltar, je neznan popolnoma.

(Sibirska železnica) je jedno največjih podjetij na vesoljnem svetu. Prvi brzovlak je že stekel iz Petrograda v Tomsk. Ta brzovlak je tako urejen, kakor dosedaj še nobeden drug na svetu. Vozovi se ne zibljejo, zvezani pa so med seboj tako, da se človek

lahko sprehaja po vsem vlaku; v njih dobiš pa, kar hočeš. Vlak je električno razsvetljen.

(Koroške novice.) Blizu Žitare vasi je utonil v Beli L. Rešovnik iz Obirskega. Padel je v pijanosti v vodo. — Ob državnih cestah v celovski okolici napravljajo posebna pota za kolesarje — Leta 1897. je bilo na Koroškem 127 zdravnikov. Na jednega zdravnika pride povprečno 2842 prebivalcev. Najneugodnejše je to razmerje v velikovškem okraju, kjer je še le za 5951 prebivalcev jeden zdravnik. — Veliko »heilanje« bode letošnje poletje v Celovcu. Dne 15. avgusta zborovala bode tu zveza koroških pevskih društev, katerim bodo prisli na pomoč tudi Kočevarji, začetkom septembra pa bode občni zbor »Südmarke«.

(Novice s Kranjskega.) V Ljubljani je po dolgem bolehanju umrl vzgledni slovenski rodoljub dr. Jernej Zupanec v 88. letu. — Zaobljubljena potresna procesija je bila na velikonočno nedeljo v Ljubljani zelo slovesna. — Na Kranjskem je bilo koncem minolega leta 503.977 prebivalcev; rojenih je bilo 18.801, umrlo jih je 13.613. — Zgorela je v Koželovci pri Novem mestu 78letna M. Glavič. Delala sta s sinom v vinogradu, a ker jo je zeblo, zakurila si je v kleti, pri čemer se ji je vžgala obleka. — Pred svetlim ceserjem sta dne 18. aprila prisegla prevzvišeni g. dr. J. Missia kot knez nadškof goriski in mil. g. dr. A. Jeglič kot knezoškof ljubljanski.

(Grof Pininski,) novi namestnik v Galiciji, je v zasebnem pogovoru rekel, da bo kot namestnik gledal posebno na to, da se razmerje med Poljaki in Rusini ublaži kolikor mogoče. Prav bi bilo, da se odstranijo zapreke, katere tlačijo Slované med seboj po celi Avstriji.

(Utonil) je na veliki petek pri Lindavu v Bodenskem jezeru dr. Jan. Jurij Büchler, profesor jutrovskega jezika na dunajskem vseučilišču. Vozil se je zvečer v čolnu po jezeru. Drugo jutro pa so našli čoln povezan na jezeru, njega pa nikjer. Trupla se niso našli.

Loterijske številke.

Dunaj 16. aprila 1898: 64, 11, 51, 4, 83
Gradec » » » 6, 32, 64, 13, 75

Žitne cene.

Ime mesta (za 100 kil)	Pšenica		Rž		Jčmen		Oves		Koruz		Proso		Ajdina	
	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.
V Celju...	14	—	12	—	10	—	8	—	7	—	11	—	11	—
V Celovcu.	12	50	9	73	8	77	7	42	6	84	—	—	—	—
Na Dunaju	12	48	8	93	—	—	7	16	5	57	—	—	—	—
V Gradcu.	14	30	10	50	9	50	7	90	6	60	6	70	—	—
V Ljubljani	13	80	9	20	8	—	7	50	6	70	—	—	—	—
Na Ptuj.	12	—	8	20	7	—	7	50	6	50	6	—	8	20
V Mariboru (za 100 lit.)	9	55	6	40	4	80	3	50	5	05	5	05	4	80

Hennebergova svila

meter 45 kr. do 14 gld. 65 kr., pristna le tedaj, ako se naroči naravnost v moji tovarni; črna, bela in barvana; tkanine, barve in vzorci po najnovejši šegi. Zasebnikom poštnine in carine prosto na dom. Vzorec obratno.

G. Henneberg-ova tovarna za svilo (c. in kr. dvorni zalagatelj) v Zürichu.

Vabilo

k rednemu občnemu zboru Posojilnice v Celji, registrovane zadruga z neomejeno zavezo, ki se bode vršil v soboto, dne 30. aprila 1898 ob 2. uri popoldne v sejni dvorani »Narodnega doma« v Celji s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo načelstva.
2. Odobrenje letnega računa.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Volitev načelstva in nadzorstva.
5. Razni predlogi.

V Celji, dne 20. aprila 1898.

Načelstvo.